

Bon veïnatge

Un grup de professors i col·laboradors de l'IREL ha fet lliurament de 25.000 euros al projecte de les Llars del Seminari. En un acte que ha tingut lloc a l'edifici del Seminari, l'administrador de l'IREL, Santiago Lapeña, en presència del director de l'Institut Superior, Ramon Prat, ha fet el lliurament dels diners al director executiu del projecte, Paco Campo, i al delegat diocesà per a les Llars, Mn. Carles Sanmartín.

El director de l'IREL ha manifestat la seva satisfacció «pel fet que a l'edifici del Seminari s'aixopluguin dues

de les activitats permanents i fonamentals de la Diòcesi: el món dels pobres, dels que pateixen, a través del projecte dels habitatges socials, i el del món de la cultura, visualitzada en l'IREL. Que per molts anys puguem seguir plegats dialogant per la cultura i obrint camins d'esperança».

Mn. Prat no ha amagat l'alegria que un grup de professors i col·laboradors hagin tingut aquesta encertada iniciativa.

Per part de les Llars del Seminari, el Sr. Paco Campo ha agrair efusivament aquest ajut des de l'IREL.

Trobada de parròquies de la Província espanyola dels jesuïtes

Després de la constitució de la província única dels jesuïtes espanyols, el passat 21 de juny de 2014, s'estan realitzant unes primeres trobades de cada un dels sectors que la conformen, per prendre el pols de la situació en què ens trobem.

Per això, el cap de setmana del 6 a 8 de febrer, ha tingut lloc a Madrid la primera trobada de parròquies de la província d'Espanya. Hi han anat representants de les diverses parròquies que els jesuïtes tenen per tota Espanya, per fer un primer contacte i conèixer el batec de cada una d'elles, la realitat en què viuen, on es troben i les tasques que realitzen.

La trobada ha estat molt distesa, intensa, alegre, enriquidora i reflexiva. S'han donat a conèixer diverses realitats i treballs amb un punt en comú, l'espiritualitat ignasiana.

La parròquia de Sant Ignasi ha estat representada per una comissió encapçalada pel seu rector, el P. Joan Suñol, sj.

Trini Catalán

«24 Hores per al Senyor»

Seguint la indicació del papa Francesc ens unim a l'Església universal pregant el dimecres 11 de març a l'església de Sant Pere a partir de les 20 h.

AJUDANT A VIURE

L'ensenyament de la religió a l'escola

Aquest és un tema que cal plantejar-se objectivament perquè, tot i que la legislació prescriu que l'oferta de l'assignatura de religió catòlica ha d'afavorir l'exercici del «dret que assisteix els pares per tal que els fills rebin la formació religiosa i moral que vagi d'acord amb les seves conviccions» (cfr. art. 27,3 de la Constitució espanyola), la situació en què avui es troba aquest ensenyament a les escoles del nostre país és molt complexa.

L'ensenyament escolar de la religió catòlica té finalitats específiques, diferents de les finalitats de la catequesi que es realitza en el si de la comunitat cristiana respectiva: aquesta promou l'adhesió personal a Crist i la maduració de la vida cristiana, mentre que l'ensenyament religiós escolar dóna als alumnes l'oportunitat de conèixer i comprendre el que han significat i signifiquen les creences religioses en la humanitat i, en particular, la presència del Cristianisme al nostre propi país i als països dels nostre entorn cultural. Historiadors i sociòlegs expliquen que, sense tenir en compte l'aportació fonamental de la fe cristiana, hi ha coses que no es poden entendre bé, inclòs en l'àmbit més profund del sentit de la vida, de la concepció de la persona humana i de la societat, dels drets humans, de la idea de treball, de progrés, de llibertat, de compromís, d'economia, de creacions artístiques. També sabem que a l'escola l'àrea o matèria de Religió és una assignatura específica i, com a tal, és optativa. Són els pares dels alumnes els qui han de fer-ne petició expressa, i la direcció del Centre té el deure d'afavorir i atendre aquesta petició.

Animo als pares i mares a considerar la seva important tasca a l'hora de triar col·legi per al seu fill o filla i decidir si el matriculen o no en l'assignatura de Religió. És un moment significatiu per a contribuir a dotar els vostres fills d'un patrimoni humà i d'esperança, i també al desenvolupament de la societat. Us proposo que considereu l'assignatura de Religió i Moral Catòlica com allò que és: un servei educatiu per al bé de la persona i, en conseqüència, un bé per a tothom; una proposta cultural que ajudarà els vostres fills a adoptar una actitud d'obertura al sentit religiós de la vida, a assumir compromisos responsables en la millora de la societat d'acord amb els valors evangèlics i fomentarà la confrontació serena i constructiva entre els continguts i els valors de la religió catòlica i la cultura contemporània; una autèntica plataforma de diàleg sistemàtic entre la fe i la cultura, entre la raó científica i la raó espiritual i religiosa, que il·lumina les relacions humanes, co opera a afavorir la reflexió, a adquirir criteris fonamentats i raonats que disposin l'alumne a actuar segons els valors, a descobrir l'horitzó del sentit que té la vida i a implicar-se amb els altres.

Aaprofito l'avinentesa per agrair l'impageable servei de tants mestres i professors que porten cada dia a les aules la il·lusió d'ajudar a créixer els alumnes en el difícil art de responsabilitzar-se de la pròpia vida i de contribuir al bé de tothom. En les meves visites pastorals he pogut comprovar-ho amb goig.

Rebeu la salutació del vostre germà bisbe.

† Joan Piris
Bisbe de Lleida

ENTREVISTA

■ ENRIC PUIGGRÒS

Missió apassionant

Promoure la dimensió vocacional de la vida cristiana és «una missió apassionant; el repte d'arribar als joves sempre és ben present». El responsable de la Pastoral Juvenil Vocacional de la Companyia de Jesús a nivell estatal, Enric Puiggròs, SJ, assegura que «és un privilegi ser testimoni d'aquestes històries tan boniques, entrar en contacte amb els seus desigs més profunds. Com diu el papa Francesc, hem de ser curosos i exigents amb les persones que truen a la nostra porta».

Com transmetre un missatge atractiu als qui truen a la porta?

La tasca de promoció vocacional és al cor de l'acció pastoral amb els joves. Si una persona es pren seriosament el Crist, la pregunta pel seu «lloc en el món», per la seva pròpia crida, ha d'aparèixer en aquest context. Contemplant Jesús a l'Evangeli veiem que és el primer que fa: cridar companys de camí!

Què cal fer, doncs?

En primer lloc, cal un desig ordenat de companyes i companys de camí. Hem de saber trobar la manera de comunicar que és bo seguir el Crist i que és bo ser religiosa, religiós o sacerdot. I, en segon lloc, hem de treballar perquè les estructures pastorals afavoreixin que el jove visqui Crist com el centre de la seva vida i saber-nos comunicar per tal de ser una opció que els sigui possible viure.

Com viuràs l'Any de la Vida Consagrada?

Com una oportunitat d'aprofundir en la meva vida com a religiós, per tal que guanyi en profunditat i pugui seguir estant al servei de la gent. També pot ser una bona oportunitat per reflexionar sobre allò que la Vida Consagrada aporta a l'Església i al món.

PREGÀRIES DE LA M. TERESA

Acció de gràcies per tots els animals

Gràcies, Senyor, per tots els animals: el tigre, l'ós, l'elefant, el cavall, la vaca i la cabra.

Tu, Senyor, ets el pastor i ens has anomenat «ramat meu».

Gràcies pels ocells que et canten himnes i pels peixos que es mouen pels abismes de la creació.

Quan torno a casa, sovint fatigada i cansada, el nostre gosset em ve a trobar movent la cua tot content i em dóna la benvinguda Ilestant-me les mans. M'has donat tants amics per regal, Senyor!

Mare Teresa de Calcuta

HECHOS DE VIDA

«Quien reza cambia; pero los hay que rezan y no cambian»

El amigo capuchino P. Ignacio Larrañaga, fundador de la Asociación de los **Talleres de «Oración y Vida»**, decía: «Quien reza cambia; pero los hay que **rezan y no cambian. No buscan a Dios sino a sí mismos.**»

Schopenhauer afirmaba: «Aun los **inteligentes** cometan **errores**; pero son los **tontos** los que **nada hacen** por **corregir sus errores.**»

San Francisco de Asís, hombre de oración que cambió totalmente su vida: en humildad, en paz y en perfecta alegría.

San Francisco de Sales, de temperamento fuerte, con la oración fue «el santo de la dulzura»...

Cristina Kaufmann, carmelita suiza, vivió y murió en el Carmelo de Mataró. Durante una entrevista por TVE se le preguntó:

—«¿No se aburren rezando y con la misma vida siempre?»

—«¿Cómo vamos a aburrirnos? Cada día la **Palabra** que escuchamos es **distinta**. Cada **tiempo litúrgico** lo es también. Cada **hermana** va viviendo un **proceso personal**, que la va transformando —cambiando— en una **persona diferente —mejor.**

»Y la huerta no es nunca la misma. Cambia en cada estación.

»Nuestra mirada nos permite contemplar la vida de una manera **nueva, libres** de esas **cata-ratas interiores** que nos hacen **mirar... sin ver.**»

Jesús citó a Isaías y dijo: «Este pueblo me **honra** con los **labios**, pero su **corazón** está **lejos de mí**. El **culto** que me dan está **vacio**, porque la **doctrina** que enseñan son **preceptos humanos** —del mundo.

J. M. Alimbau

LEX ORANDI, LEX CREDENDI

El ayuno

Jesús, conducido por el Espíritu al desierto, no comió durante cuarenta días (Lc 4,1-2). Ayunar es un ejercicio de libertad. Es la escuela del desapego y del desprendimiento. Nos enseña a tomar distancia de nuestros deseos, a prescindir de lo superfluo, a superar dependencias. Cultivamos la sobriedad para prevenir la ebriedad, esto es, la desmesura. De este modo, crecemos en autodominio.

Entonces es más fácil compartir, repartir lo que tenemos y lo que somos. Renunciamos a comer o a otros pequeños lujo para ser capaces de dar de corazón. Limitamos nuestras necesidades para satisfacer las necesidades de los demás.

Callamos para escuchar al otro. Dejamos de mirarnos a nosotros mismos para ver el dolor ajeno. Renunciamos a alimentar nuestro ego para atender a los que nos rodean. El ayuno es el alimento que hace crecer nuestra capacidad de amar.

Josep Otón

La mística de la Palabra, Editorial Sal Terrae del Grupo de Comunicación Loyola

LECTURES MISSA DIÀRIA

I SANTORAL

Accés al Breviari

9. ■ Dilluns (litúrgia de les hores: 3a setmana) [2Re 5,1-15a / Sl 41 / Lc 4,24-30]. Santa Francesca Romana (1384-1440), religiosa viuda, fundadora de les Oblates benedictines. Sant Pacià, bisbe de Barcelona (s. IV). Sant Dagobert, laic.

10. ■ Dimarts [Dn 3,25.34-43 / Sl 24 / Mt 18,21-35]. Sant Simplici, papa (468-483); sant Macari, bisbe de Jerusalem; sant Càndid o Candi, màrtir; santa Maria Eugènia de Jesús Milleret de Brou, verge, fundadora de les Religioses de l'Assumpció.

11. ■ Dimecres [Dt 4,1.5-9 / Sl 147 / Mt 5,17-19]. Sant Eu- logi, prevere de Còrdova i màrtir (859); santa Àurea (Oria), verge, abadessa de Villavelayo (Castella); santa Rosina, verge.

12. ■ Dijous [Jr 7,23-28 / Sl 94 / Lc 11,14-23]. Sant Innocenci I, papa (401-417); sant Maximilià, militar màrtir (295); sant Bernat, bisbe; sant Teòfanes, monjo; sant Lluís Orione, prevere salesià.

13. ■ Divendres [Os 14,2-10 / Sl 80 / Mc 12,28b-34]. Sant Roderic (Rodrigo) i sant Salomó, màrtirs (863) a Còrdova; santa Patrícia, màrtir; sant Ramir (s. vi), monjo i màrtir.

14. ■ Dissabte [Os 6,1-6 / Sl 50 / Lc 18,9-14]. Sant Arnal, abat benedictí i màrtir (1255); santa Matilde (†958), emperadriu germànica; santa Florentina, verge.

15. ■ † Diumenge vinent, IV de Quaresma (litúrgia de les hores: 4a setmana) [2Cr 36,14-16.19-23 / Sl 136 / Ef 2,4-10 / Jn 3,14-21]. Santa Madrona (s. ii), verge i màrtir de Tessalònica; sant Ramon (Raimundo) de Fitero, abat català, fundador de l'Orde de Calatrava; santa Lluïsa de Marillac (†1660), fundadora de les Filles de la Caritat (FC, paüles); sant Climent Maria Hofbauer, prevere redemptorista.

DIUMENGE III DE QUARESMA

► Lectura del llibre de l'Exode (Ex 20,1-17)

En aquells dies, Déu digué aquestes paraules: «Jo sóc el Senyor, el teu Déu, que t'he fet sortir de la terra d'Egipte, d'un lloc d'esclavatge. No tinguis altres déus fora de mi.

»No prenguis en va el nom del Senyor, el teu Déu, perquè el Senyor no deixa sense càstig el qui pren en va el seu nom. Celebra el repòs sagrat del dissabte. Honra el pare i la mare, i tindràs llarga vida, al país que et dóna el Senyor, el teu Déu. No matis. No cometis adulteri. No robis. No declaris falsament contra un altre. No desitgis la casa d'un altre, ni tampoc la seva esposa, el seu criat, la seva criada, el seu bou o el seu ase; ni res que sisigui d'ell.»

► Salm responsorial (18)

R. Senyor, vós teniu paraules de vida eterna.

És perfecta la llei del Senyor, / i l'ànima hi descansa; / és ferm el que el Senyor disposa, / dóna seny als ignorants. R.

Els preceptes del Senyor són planers, / omplen el cor de goig; / els manaments del Senyor són transparents, / il·luminen els ulls. R.

Venerar el Senyor és cosa santa, / es manté per sempre; / els determinis del Senyor són ben presos, / tots són justíssims. R.

Són més desitjables que l'or fi, / més que l'or a mans plenes; / són més dolços que la mel / regalimant de la bresca. R.

► Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint (1Co 1,22-25)

Germans, els jueus demanen signes prodigiosos, els grecs volen saviesa, però nosaltres prediquem un Messies crucificat, que és un escàndol per als jueus, i per als altres un absurd. Però aquells que Déu ha cridat, tant jueus com grecs, veuen en ell el poder i la saviesa de Déu, perquè en l'absurd de l'obra de Déu hi ha una saviesa superior a la dels homes, i en la debilitat de l'obra de Déu hi ha un poder superior al dels homes.

► Lectura de l'evangeli segons sant Joan (Jn 2,13-25)

Quan s'acostava la Pasqua dels jueus, Jesús pujà a Jerusalem, i trobà al temple els venedors de vedells, moltons i coloms i els canvistes asseguts. Llavors es va fer un fuet de cordes, i els tragué tots, moltons i vedells, fora del temple, escampà la moneda dels canvistes i els bolcà les taules, i digué als venedors de coloms: «Traieu això d'aquí; no convertiu en mercat la casa del meu Pare». Els deixebles recordaren allò que diu l'Escriptura: «El zel del vostre temple em consumia». Llavors els jueus el van interrogar: «Quin senyal ens dónes que t'autoritzi a fer això?» Jesús els contestà: «Destruïu aquest santuari i jo el reconstruiré en tres dies». Els jueus respongueren: «Fa quaranta-sis anys que treballen en la seva construcció, i tu el vols reconstruir en tres dies?» Però ell es referia al santuari del seu cos.

Quan Jesús resuscitat d'entre els morts, els deixebles recordaren que ell deia això, i cregueren en l'Escriptura i en aquesta paraula de Jesús.

Durant la seva estada a Jerusalem en ocasió de la peregrinació de Pasqua, molts, veient els miracles que feia, cregueren en el seu nom. Però Jesús no hi confiava, perquè els coneixia tots; no tenia cap necessitat que li revelessin el que són els homes; ell sabia prou què hi ha a l'interior de cada home.

L'expulsió dels mercaders del temple. Pintura d'El Greco (fragment), església de San Ginés (Madrid)

► Lectura del libro del Exodo (Ex 20,1-17)

En aquellos días, el Señor pronunció las siguientes palabras: «Yo soy el Señor, tu Dios, que te saqué de Egipto, de la esclavitud. No tendrás otros dioses frente a mí.

»No pronunciarás el nombre del Señor, tu Dios, en falso. Porque no dejará el Señor impune a quien pronuncie su nombre en falso. Fíjate en el sábado para santificarlo. Honra a tu padre y a tu madre: así prolongarás tus días en la tierra que el Señor, tu Dios, te va a dar. No matarás. No cometarás adulterio. No robarás. No darás testimonio falso contra tu prójimo. No codiciarás los bienes de tu prójimo; no codiciarás la mujer de tu prójimo, ni su esclavo, ni su esclava, ni su buey, ni su asno, ni nada que sea de él.»

► Salmo responsorial (18)

R. Señor, tú tienes palabras de vida eterna.

La ley del Señor es perfecta / y es descanso del alma; / el precepto del Señor es fiel / e instruye al ignorante. R.

Los mandatos del Señor son rectos / y alegran el corazón; / la norma del Señor es limpia / y da luz a los ojos. R.

La voluntad del Señor es pura / y eternamente estable; / los mandamientos del Señor son verdaderos / y enteramente justos. R.

Más preciosos que el oro, / más que el oro fino; / más dulces que la miel / de un panal que destila. R.

► Lectura de la primera carta del apóstol san Pablo a los Corintios (1Co 1,22-25)

Hermanos:

Los judíos exigen signos, los griegos buscan sabiduría; pero nosotros predicamos a Cristo crucificado: escándalo para los judíos, necesidad para los gentiles; pero, para los llamados —judíos o griegos—, un Mesías que es fuerza de Dios y sabiduría de Dios. Pues lo necio de Dios es más sabio que los hombres; y lo débil de Dios es más fuerte que los hombres.

► Lectura del santo evangelio según san Juan (Jn 2,13-25)

Se acercaba la Pascua de los judíos, y Jesús subió a Jerusalén. Y encontró en el templo a los vendedores de bueyes, ovejas y palomas, y a los cambistas sentados; y, haciendo un azote de cordeles, los echó a todos del templo, ovejas y bueyes; y a los cambistas les esparció las monedas y les volcó las mesas; y a los que vendían palomas les dijo: «Quitad esto de aquí; no convirtáis en un mercado la casa de mi Padre.» Sus discípulos se acordaron de lo que está escrito: «El celo de tu casa me devora.» Entonces intervinieron los judíos y le preguntaron: «¿Qué signos nos muestras para obrar así?» Jesús contestó: «Destruid este templo, y en tres días lo levantaré.» Los judíos replicaron: «Cuarenta y seis años ha costado construir este templo, ¿y tú lo vas a levantar en tres días?» Pero hablaba del templo de su cuerpo. Y, cuando resucitó de entre los muertos, los discípulos se acordaron de que lo había dicho, y dieron fe a la Escritura y a la palabra que había dicho Jesús.

Mientras estaba en Jerusalén por las fiestas de Pascua, muchos creyeron en su nombre, viendo los signos que hacía; pero Jesús no se confiaba con ellos, porque los conocía a todos y no necesitaba el testimonio de nadie sobre un hombre, porque él sabía lo que hay dentro de cada hombre.

COMENTARI

Crist: temple del culte al Pare

La irrupció de Déu en la història va abatre els murs d'un temple que empresonava la presència de Déu entre els homes. Els jueus creien que així posseïen Déu d'una manera definitiva, perquè eren fidels al formalisme religiós. Jesús expulsa els venedors i els canvistes de moneda, tot posant potes enllaire tot aquell mercat del Temple de Jerusalem. Podem interpretar aquest gest a la llum del missatge dels profetes (Zacaries i Malaquies), que havien anunciat una futura purificació del temple. Amb la seva manera d'actuar, provocada pel zel per la casa del Senyor (Sl 69,10), Jesús fa entendre que el dia anunciat pels profetes ha arribat.

El gest que fa Jesús és clarament provocador: expulsant del temple els mercaders i els canvistes de moneda, declara que el funcionament del temple és un signe de una manera inadequada de viure la relació amb Déu. Per això és un gest profètic que revela la identitat de Jesús i la superació de les institucions de l'Antic Testament: «Destruïu aquest santuari i jo el reconstruiré en tres dies». Amb aquestes paraules, Crist declara superada la llei antiga, de la qual el temple és el símbol central, i es posa ell mateix com a punt de referència de les noves relacions de l'home amb Déu. Crist és ell mateix la nova llei que ha signat l'aliança definitiva vessant la pròpia sang a la creu. El cos de Crist mort i resuscitat és el centre del nou culte i el temple de la no-

va Aliança: és el lloc de la presència definitiva de Déu enmig dels homes.

Alliberats en virtut de Crist, ara podem viure una comunió profunda amb Déu i els germans. Tot això és fruit de la passió, mort i resurrecció de Jesús. És el senyal que Jesús ofereix a la incredulitat manifestada pels seus interlocutors. Serà després de Pasqua que els deixebles comprendran l'abast exacte del seu gest de purificar el temple: s'anuncia el nou temple inaugurat per la seva resurrecció. Jesús, esdevingut el nou temple, inaugura un nou culte el cim del qual és l'eucaristia, el seu cos donat i la seva sang vessada per la nostra salvació.

Ignasi Ricart, claretí

ÀREES DE COOPERACIÓ PASTORAL

Àrea d'Evangelització

Frater

La Fraternitat Cristiana de Malalts i Minusvàlids és un moviment cristian d'àmbit internacional que va sorgir a la ciutat francesa de Verdum, l'any 1945. Amb l'ànim de promoure la relació entre les persones amb discapacitats, arribà a Lleida a finals de la dècada dels 60.

La Frater es mou pel principi de l'amor vers els humans i la voluntat d'aconseguir l'acceptació i integració a la societat de la persona amb discapacitat. Els objectius d'aquesta associació es pretenen assolir mitjançant activitats formatives i lúdiques.

Al nostre Bisbat, les cinc persones que formen la Junta ens reunim cada mes. Cada any tenim una assemblea per iniciar el curs, i una altra en el mes de febrer. Per Advent i Quaresma organitzem una convivència, i participem en la Jornada del Malalt.

Una setmana de convivència és molt ben acollida cada estiu.

I des de fa XXIV anys convoquem el Concurs de narracions sobre temes de minusvàlida.

Cicle sobre «L'amor»

Conferència:

«Sense admiració ni filosofia no hi ha amor»

a càrrec de **Josep M. Forné**, filòsof.
Dijous 12 de març, 19.30 h, a l'IEI

Commemoració dels patrons de Vida Creixent

El passat dia 2 de febrer ha tingut lloc, a l'Acadèmia Mariana, la celebració dels patrons del moviment Vida Creixent, sant Simeó i santa Anna.

S'ha iniciat l'acte amb una oració. Tot seguit, Mn. Joan Jové ens ha parlat de com compartir la fe amb els

NOTÍCIES DE LA DIÒCESI

altres, la fe que van tenir els nostres patrons tot esperant l'arribada de Jesús, i com l'hem de viure amb confiança i joia. Evangelitzar i viure la joia de servir al Senyor.

Després de compartir un petit refrigeri, ha començat l'assemblea, dirigida pel president, Xavier Pelegri; la secretària, el consiliari, i la delegada de l'Àrea d'Evangelització, Mònica Cabezuelo.

A les 13 h, ens hem traslladat a l'Oratori on, presidida pel nostre bisbe Joan Piris, s'ha celebrat la Santa Missa. A continuació, ha tingut lloc un dinar de germanor, i per arrodonir la festa hem gaudit d'una actuació del Cor del Centre de Rehabilitació de la Veu de Lleida, dirigit per Maria Teresa Oliva.

Trobada de la Xarxa d'Entitats Cristianes d'Acció Caritativa i Social

La cinquena Jornada Anual de la Xarxa d'Entitats Cristianes d'Acció Caritativa i Social se celebrarà el pròxim 21 de març de 2015, de les 9.30 a les 13.30 h, a la sala d'actes del Col·legi Maristes.

A les 10 del matí, el Sr. Bisbe Joan Piris, donarà la benvinguda als participants, per donar pas a la pregària inicial.

De les 10.30 a les 11.30 h, Begoña Román Mestre, doctora en Filosofia i professora de la Universitat de Girona, impartirà una conferència sota el títol: **«Desigualtat i Justícia Social. En una societat cada vegada més desigual, com actuar amb criteris de Justícia?»**

Tot seguit, entre les 11.30 i 12 h, hi haurà una paussa cafè, per continuar amb el treball en grups. A les 12.30 h es reprendrà el plenari.

Visita Pastoral a l'Albagés

El bisbe de Lleida, Mons. Joan Piris, ha realitzat aquest diumenge 8 de febrer, una Visita Pastoral a la parròquia de l'Albagés.

Aquesta és la primera de les visites programades a la unitat pastoral que formen les parròquies de Castell-dans, Aspa i el Cogul, a més a més de la de l'Albagés, integrada dins l'arxiprestat Baix Urgell-Les Garrigues, que clouran el mes de juliol.

El bisbe Joan ha començat la seva visita president la celebració de l'Eucaristia, que ha estat concelebrada

AGENDA

Adoració diurna a l'Església de Sant Pere

Dies feiners de 10 a 14 h i de 16 a 19 h
Dissabtes de 10 a 14 h
Diumenges de 18 a 19 h a la Catedral

• Diumenge, 8 de març:

—Visita Pastoral a les parròquies de Bovera, Granadella i Bellaguarda.

• Dimecres, 11 de març:

A la parròquia de Sant Pere:

—18.30 h, Sant Rosari.

—19 h, Eucaristia en sufragi de la Sra. Maria Castelló.

—Aniversari beatificació de Francesc Castelló.

—20 h, inici de pregària per l'Església perseguida, **«24 hores per al Senyor»**.

• Dijous, 12 de març:

—**«24 hores per al Senyor»**. Pquia. de St. Pere.

—19.30 h, conferència «Sense admiració ni filosofia no hi ha amor». IEI.

• Divendres, 13 de març:

—9.30 h, VIII Jornada d'acompanyament al dol i la malaltia. Auditori, campus de Capont, UdL.

—21.30 h, pregària de joves a la parròquia de Sant Martí.

—18.30 h, Atri dels Gentils «La llibertat». UdL.

• Dissabte, 14 de març:

—9.30 h, Atri dels Gentils. «La llibertat». UdL.

• Diumenge, 15 de març:

—Visita Pastoral al Soleràs i Granyena.

da pel rector de la parròquia Mn. Santiago Mataix. Tot seguit, ha beneït el nou viacrucis del temple i ha participat en l'assemblea pastoral. Després, ha visitat els malalts.

A l'assemblea, s'hi han tractat temes com el d'animer a la resta de veïns del poble a atansar-se al temple, així com als fidels a seguir perseverant en la fe. La visita ha finalitzat amb un dinar de germanor.

AYUDANDO A VIVIR

La enseñanza de la religión en la escuela

Este es un tema que hay que plantearse objetivamente porque, aunque la legislación prescribe que la oferta de la asignatura de religión católica debe favorecer el ejercicio del «derecho que asiste a los padres para que sus hijos reciban la formación religiosa y moral que esté de acuerdo con sus convicciones» (cfr. art. 27,3 de la Constitución española), la situación en que hoy se encuentra esta enseñanza en las escuelas de nuestro país es muy compleja.

La enseñanza escolar de la religión católica tiene finalidades específicas, distintas de las finalidades de la catequesis que se realiza en el seno de la comunidad cristiana respectiva: esta promueve la adhesión personal a Cristo y la maduración de la vida cristiana, mientras que la enseñanza religiosa escolar da a los alumnos la oportunidad de conocer y comprender lo que han significado y significan las creencias religiosas en la humanidad y, en particular, la presencia del Cristianismo en nuestro propio país y en los países de nuestro entorno cultural. Historiadores y sociólogos explican que, sin tener en cuenta la aportación fundamental de la fe cristiana, hay cosas que no se

pueden entender bien, incluido en el ámbito más profundo del sentido de la vida, de la concepción de la persona humana y de la sociedad, de los derechos humanos, de la idea de trabajo, de progreso, de libertad, de compromiso, de economía, de creaciones artísticas. También sabemos que en la escuela el área o materia de Religión es una asignatura específica y, como tal, es optativa. Son los padres de los alumnos quienes deben hacer petición expresa, y la dirección del Centro tiene el deber de favorecer y atender esta petición.

Animo a padres y madres a considerar su importante labor a la hora de elegir colegio para su hijo o hija y decidir si lo matriculan o no en la asignatura de Religión. Es un momento significativo para contribuir a dotar a sus hijos de un patrimonio humano y de esperanza, y también al desarrollo de la sociedad. Y os propongo que consideréis la asignatura de Religión y Moral Católica como lo que es: un servicio educativo para el bien de la persona y, en consecuencia, un bien para todos; una propuesta cultural que ayudará a vuestros hijos a adoptar una actitud de apertura al

sentido religioso de la vida, a asumir compromisos responsables en la mejora de la sociedad de acuerdo con los valores evangélicos y fomentar la confrontación serena y constructiva entre los contenidos y los valores de la religión católica y la cultura contemporánea. Es una auténtica plataforma de diálogo sistemático entre la fe y la cultura, entre la razón científica y la razón espiritual y religiosa, que ilumina las relaciones humanas, favorece la reflexión ayudando a adquirir criterios fundamentados y razonados que dispongan al alumno a actuar según los valores, a descubrir el horizonte del sentido que tiene la vida y a implicarse con los demás.

Aprovecho la ocasión para agradecer el impagable servicio de tantos maestros y profesores que llevan cada día a las aulas la ilusión de ayudar a crecer a los alumnos en el difícil arte de responsabilizarse de la propia vida y de contribuir al bien de todos. En mis visitas pastorales he podido comprobarlo con júbilo.

Recibid el saludo de vuestro hermano obispo.

† Joan Piris
Obispo de Lleida

Per publicar notícies, les podeu enviar a: mcs.bisbatlleida@gmail.com

Per publicar dades a l'agenda, aneu al web del Bisbat de Lleida (<http://www.bisbatlleida.org>), apartat Agenda, i entreu les dades

Per col·laborar econòmicament amb la Delegació de Mitjans de Comunicació Social del Bisbat de Lleida: Banco Sabadell-Atlántico: ES98-0081-0455-94-0006223737